

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

PROSINEC 2012

č.10

ADVENT

„Prosíme Tě, všemohoucí Bože, dej nám ochotu konat dobré skutky a pomáhej nám kráčet v ústřety Kristu.“ (modlitba 1. ne Adventní)

Můžeme se přesvědčit, jak se jde v noci v hluboké tmě s očima upřenýma ke světlu, které vychází z domu, který je ve velké dálce. Jak těžko se dá odhadnout vzdálenost! Do cíle naší cesty může být pár kilometrů stejně jako sto kilometrů. Právě v takové situaci byli proroci, když se dívali do budoucnosti v očekávání vykoupení svého lidu. Nemohli ani přibližně určit, kdy přijde Mesiáš: zda za sto, nebo pět set let. Věděli jenom, že se v určité chvíli obnoví Davidův rod, že se jednou najde klíč, kterým se otevřou brány vězení; že světlo, které je sotva vidět na vzdáleném horizontu jako malý bod se jistý den zablýskne a vzápětí se projeví v celé své velikosti. Boží lid musí setrvat v očekávání.

Církev od nás – svých dětí – žádá stejné očekávání v každém okamžiku našeho života. Považuje za zásadní součást svého poslání nás usměrnit tak, abychom kráčeli s pohledem upřeným na ono světlo, které vychází z betlémské jeskyně.

Ve chvíli, kdy Mesiáš přišel na svět, jej mnoho lidí neočekávalo. „Přišel do vlastního a vlastní ho nepřijali“ (J 1, 11). Mnoho lidí zaspalo tu chvíli, která byla nejdůležitější v jejich životě a v životě celého světa.

Bděte! – říká nám Pán v evangeliu. *Probudte se!* – opakuje nám svatý Pavel. My totiž můžeme zapomenout na nejdůležitější věci našeho života.

„Zatrubte na Siónu, svolajte všechny národy, zvěstujte lidem: Hle, přichází Bůh, náš Spasitel. Zvěstujte a hlásejte; mluvte a křičte: Hle přichází.“ (Liturgie hodin)

Po čtyři týdny nás Církev nabádá, abychom bděli, abychom se připravovali na příchod nového Narození Pána, abychom – vzpomínajíc na první příchod Boha na svět, Boha, kte-

rý se stal člověkem – pozorně očekávali jeho další příchod na konci našeho vlastního života i na konci časů. Proto je Advent obdobím přípravy a naděje.

Přijď Pane a nemeškej! Upravme mu cesty. Pán za chvíli přijde. Když zjistíme, že náš zrak zakryly chmury, že už nevidíme jas vycházející z Ježíše v Betlémě, je to čas, abychom se zbavili všeho, co překáží našemu pohledu. „*První podmínkou spásy je poznání vlastní hříšnosti, a to i dědičné. Další je její vyznání před Bohem, který nečeká na nic jiného, než aby toto*

vyznání přijal a člověka spasil.“ (Jan Pavel II., *Překročit práh naděje*) Nastala chvíle vykonat si zvlášť důkladné zpytování svědomí a očistit své nitro, aby mohlo přijmout Pána. Nadešel čas, abychom si určili, co nás vzdaluje od Boha, a abychom se toho zbavili. Naše zpytování svědomí musí proto zasáhnout kořeny našich skutků a najít příčiny, které motivují naše jednání.

(F. F. Carvajal, *Mluvení s Bohem*)

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Znamení Ducha svatého

Ikdyž je Bůh neviditelný, přesto se poznává podle znamení. Vypráví se, že jeden zbožný muslim doprovázel v poušti ateistického vědce. Než ulehl, vykonal své modlitby. Vědec mu s ironií říká: „Viděls Alláha? Slyšel jsi ho mluvit? Jak tedy víš, že existuje?“ Druhý den ráno, když vyšli ze stanu, říká vědec: „Během noci tu byl velbloud.“ Arab mu namítl: „Viděls velblouda? Slyšels jeho hlas?“ Evropan a rozčílil: „Nevidíš kolem stopy, znamení v písku?“ Beduín ukázal na slunce, které právě vycházelo: „Hle stopy, znamení Alláha!“

Jestliže se Bůh zjevuje v přírodě, musí být také znamení jeho přítomnosti v duši. Jsou různá a nazývají se prostě „charismata“. Svatý Pavel je často vypočítává a v proslulém „hymnu na lásku“ v prvním listě Korintským (srv. 1 *Kor* 13,1nn.) připomíná ty, které ohromují svým mimořádným charakterem: *glossolalie*, neboli dar mluvit jazyky, proroctví, uzdravování

nemocných atd. Ale závěr je znám: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem“ (srv. 1 *Kor* 13,1-2). Všichni nemohou mít mimořádné dary, ale každý křesťan je povolán uskutečnit dokonalou lásku. Ta je tedy nejbezpečnějším znamením přítomnosti Ducha svatého v jeho srdci.

Učení o tomto bodě je jasné v celé křesťanské tradici. A přesto zůstává jakási pochybnost. Zdá se, že otázka je jenom odložena: Duch se projevuje láskou, ale jaká jsou znamení, podle nichž poznáme, že někdo je vybaven pravou láskou?

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (*Jan* 15,13). Na základě těchto slov bylo umučení Krista považováno od počátku za ne-

klamné znamení svatosti. Řada svatých uctívaných církví začíná tedy mučedníky. Fakt, že snesli trýznění ve „slabosti těla“ a že obětovali svůj život, je přesvědčivým důkazem o přítomnosti Ducha, který dává sílu. Mezi nimi byli mladičké dívky a velmi mladí chlapci!

Není dáno všem potvrdit své spojení s Bohem krví. Proto již sv. Irenej (který zemřel jako mučedník) poznamenává, že ostatní věřící mohou dosvědčovat lásku a přítomnost Ducha svatého prostým způsobem: „prostřednictvím víry a bezúhon-

ným životem“. To odpovídá tezi, rozšířené mezi teology dodnes: bez milosti nikdo nedokáže plnit Boží přikázání.

Žije-li někdo podle víry a zachovává Boží zákon, dosvědčuje skutečnost, že Bůh v něm přebývá. „Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje“ (Jan 14,21). Znamením duchovního člověka je tedy čistá víra a mravní život, ctnosti, ryzí křesťanský život.

*Z knihy T. Špidlíka
Znáte Ducha svatého?*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

KATEŘINA ALEXANDRIJSKÁ, mučednice.

Socha sv. Kateřiny je umístěna u sv. Kříže v druhé kapli na levé straně od hlavního oltáře, v kapli sv. Barbory. Socha je po levé straně obtazu sv. Barbory.

Data narození a úmrtí nejsou známa; svátek se světí 25.11.

Legenda o této světici je jednou z nejznámějších a zároveň nejbarvitějších. Kateřina prý byla vysoce urozená, učená a krásná dívka z Alexandrie, která veřejně protestovala u císaře Maxentia proti uctívání model.

Byla konfrontována s padesáti filozofy, rozbila jejich argumenty a oni byli zaživa upáleni, protože jí nedokázali odpovědět. Odmítla zapřít svou víru a provdat se za císaře, který ji nechal dvě hodiny bičovat a poté uvěznit. Do cely jí přinášela potravu holubice a zjevil se jí Ježíš Kristus. Snažili se ji zlomit mučením na kole s hřeby, kolo se však rozpadlo a Kateřina zůstala nezraněna, ačkoli někteří diváci byli zasaženi létajícími třískami. Její stálost obrátila na víru dvěstě vojáků, kteří byli ihned popraveni. Nakonec byla sřata i sama Kateřina, která před smrtí svolávala požehnání na všechny, kdo na ni budou vzpomínat. Když kat ťal, z jejích žil netekla krev, nýbrž mléko. Andělé odnesli její tělo na horu Sinaj, kde je pohřbili. Na tomto místě je dodnes velký klášter, kde je ukazován její hrob. Taková je ve stručnosti legenda, která byla počátkem kultu sv. Kateřiny, který se bohatě rozkošatěl na Západě i na Východě. V raných sezna-

mech mučedníků o ní není zmínky a nemáme o ní zpráv s výjimkou mínění kteréhosi řeckého autora, který jako první sepsal to, co považoval prostě za povznášející vyprávění.

Atributem sv. Kateřiny je zlomené kolo.

Z knihy D. Attwater: Slovník svatých

CHARITA

Pozvánka na koncert

Srdečně Vás zveme na koncert skupiny **KVĚTINKA**, který se uskuteční **22. prosince 2012 v 19:00 hod.** v kostele sv. **Mikuláše**. Výtěžek koncertu je věnován

Oblastní charitě Znojmo. Vstupné je dobrovolné! Přijďte a podpořte dobrou věc!

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Personální práce

Jednoho dne zahynul při autonehodě úspěšný personalista. Jeho duše vystoupala k Bráně Nebeské, kde ji přivítal svatý Petr:

"Ty, personalisto, vítej v Nebi, ale současně ti musím říct, že pro nás představuješ jistý problém. Ještě tu nemáme žádné personalisty, a tak pořádně nevíme, co s tebou. A když u někoho nevíme, co s ním, tak máme malé pravidlo: Na jeden den ho pošleme do Pekla, na druhý den ho máme u nás v Nebi a nakonec si sám vybere, kde chce zůstat."

"No, já bych snad zůstal rovnou tady, nač tolik čekání..." , navrhl personalista.

Ale svatý Petr zakroutil hlavou: "Pravidla jsou pravidla."

Tak svatý Petr posadil personalistu do výtahu a poslal ho až úplně dolů – do

Pekla. Dveře výtahu se otevrou a personalista vidí krásné zelené louky, po kterých se procházejí šťastní lidé a vesele se mezi sebou baví. Všichni jsou dobře oblečení, spokojení a je mezi nimi plno jeho přátel, personalistů! Přiběhnou k němu, uvítají se, vzpomínají na staré časy. Potom ho seznámí s Dáblem, příjemným, vtipným pánem, a ten je všechny pozve do místní restaurace na exotickou večeři, u které popijí, popovídají si a čas uletí, až je ráno, a personalista musí do výtahu a do Nebe.

Následující den stráví personalista v Nebi. Sedí si na obláčku, příjemně si brnká na harfu, zpěvuje si oblíbené písničky. A den uteče, ani neví jak.

Přijde večer a svatý Petr si zavolá personalistu: "Tak, byl jsi v Pekle, byl jsi i v Nebi, kde bys rád zůstal?"

"Víš, svatý Petře, nebylo mi u vás zle. Ještě nikdy jsem nestrávil takové dva příjemné dny jako tyto poslední. Ale víš, tam dole v Pekle mám přátele a ti na mě určitě čekají... Nezlob se, raději bych zůstal v Pekle."

Svatý Petr přikývl a poslal personalistu výtahem zpět do Pekla.

Dveře výtahu se otevřou a personalista nevěří vlastním očím: Místo zelených luk rozoraná olejová zemina, odpadků po kolena a jeho přátelé oděni do hadrů a zubožení na kost tyto odpadky sbírají a třídí.

Ani se na něj nepodívají, oči upírají jen na svou smutnou a zapáchající práci.

Najednou k němu přistoupí Ďábel a vezme ho kolem ramen.

"Poslyš, Ďáble, já to nechápu... Včera to tu bylo samá zeleň, radost, spokojenost a pohoda, a dnes je to jedno obrovské smetisko, kde nemá nikdo na nikoho ani čas, ani náladu!"

Ďábel se pousměje: "To víš, včera jsme s tebou dělali personální nábor. Dnes už jsi součástí týmu..."

Autor neznámý

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

Cyrilometodějské dílo – II.

(Pokračování z č. 8/2012)

P ísemné dílo Metodějovo je vesměs povahy právní. Nejrozsáhlejším je církevní zákoník, *Nomokánon* čili *Kormčaja kniga*. Jde sice o překlad spisu cařihradského patriarchy Jana Scholastika, ale je významně přizpůsoben moravským poměrům. Menším, zcela samostatným autorským dílem je *Řeč k soudcům - knížatům*. Nejdůležitějším právníkem dílem je ovšem *Zakon sudnyj ljudem*. Je to náš první civilní zákoník. Na jeho vypracování podíleli se oba bratři. Vyšli z řeckého zákoníku Ekloga, který vznikl kolem r. 726, ale převzali mnohé ze západního římského práva a přihlédli i ke zvykovému právu platnému tehdy na Moravě. Jak dalece se Metoděj účastnil překladu penitenciálu z římského latinského originálu pro potřeby zpovědníků z řad slovanských kněží neznalých latiny, není dost objasněno. Podstatným rysem a hlavním přínosem práv-

ního díla Metodějova je vytvoření právního systému jak církevního, tak civilního tak, aby to zajišťovalo dokonalou právní autonomii slovanského státu. Musíme tu podtrhnout, že Metodějovo zákonodárství, v jeho arcidiecézi úřední zákon, je v oblasti právní stejně významné jako Konstantinovo uvedení slovanského jazyka do liturgie. Moderně bychom mohli říci, že Konstantin založil naši svébytnost kulturní a Metoděj naši samostatnost státní. Snad proto, byť bez jasného vědomí důvodu, zastíňuje Metoděj svého bratra v povědomí mnoha lidí. Je totiž pravda, že Slovanstvo se stalo křesťanským a kulturním Slovanstvem především díky Konstantinovi, ale Morava stala se Moravou především díky Metodějovi.

Touto úvahou dostáváme se k vůbec nejdůležitějšímu z celého díla soluňských bratří. Je to jejich obhajoba jednoty křesťanů a téměř prorocky prozíravé rozpo-

znání úlohy slovanského elementu pro její zachování. Cyril a Metod přicházejí na Moravu v době, kdy ještě trvala jednota církve. Byla však už vážně ohrožena. Byli si toho určitě vědomi. Uvědomovali si řadu skutečností a chtěli na ně správně odpovědět. Viděli předně, že hrozí přímé i budoucí nebezpečí z východu. Tomu chtěli čelit vytvořením pevného a na východ vysunutého centra misí do všech dosud nepokřtěných oblastí hovořících slovanským jazykem. Uvědomovali si rovněž, že dojde-li k rozkolu, vznikne ostrý zlom mezi Západem a Východem a vytvoří se neblahá dvoučlenná mocenská polarita. Abychom si představili, čeho se obávali, můžeme jako příměr použít nedávnou

zkušenost dvou bloků z období tzv. studené války. Tomu chtěli předejít snahou vybudovat třetí křesťanskou oblast i mocenskou sílu. Uvědomili si i potřebu vidět církve skutečně univerzálně a nikoli uniformně, k čemuž se schylovalo. Jejich rozpětí nejde zúžit na jakýsi nacionální zájem o jakkoli tehdy významné území Moravy. Šlo jim o řešení povahy Evropy jako křesťanského kontinentu, který potřebuje všeobecný křesťanský základ a pluralitu projevů.

P. Piřha

(Z knihy Svatí Cyril a Metoděj)

ROK VÍRY

Proč věřím v Boha?

Věřící vědec je možná v jisté výhodě...

Vztah k Bohu je pro věřícího křesťana důvěrně osobní záležitostí, o níž se většinou ostýchá vyjadřovat veřejně; ne snad proto, že by se obával perzekuce či posměchu jako v dobách bojovně ateistické totalitní společnosti, ale z toho důvodu, že si je dobře vědom, jak nesnadné je popsat stav vlastního nitra běžným lidským jazykem a jak nesdělitelné jsou osobní prožitky, strádající se během vlastního života – života nezaměnitelného a jedinečného v celých dějinách vesmíru.

Vidíte, právě mi uklouzlo slovo vesmír a jistě ne náhodou. Věřící přírodovědec je možná v jisté výhodě, že poznává Boha nejen subjektivně jako každý jiný

člověk, ale také prostřednictvím předmětu svého bádání, jímž je vždy určitý uzoučkový výsek poznávání kosmu, od hvězd po mořské hvězdice, od vůně květin po vůni kvarků, od přenosných chorob po přenos záření či genetické informace. Při své práci používá vysoce neosobní (objektivní) vědecké metody, která připadá neodborníkům až protivně studená a zpochybňující.

Osvícenecký racionalismus minulého století, jenž dosud většina veřejnosti ztožňuje s postojem současných vědců, víceméně naznačoval, že se při zkoumání přírody bez Boha docela dobře obejde, či – řečeno slovy Laplaceovými – „tuto hypotézu nikde nepotřebuje“. Odtud také vyvěrala typicky ateistická víra marxistů, že věda postupně dokáže vysvětlit veškeré

dění v přírodě, že neexistují věci vědecky nepoznatelné, nýbrž pouze dočasně nepoznané.

Během XX. století však došlo v hlavních oborech přírodních věd k velmi významným objevům a posunu celkového pohledu na schopnost člověka postihnout pravé příčiny dějů a vztahů v přírodě a předešlá vědecká pýcha tím vzala patrně již definitivně za své. Mám tím na mysli zejména obecnou teorii relativity, kvantovou mechaniku a molekulární genetiku, jež ukázaly, jak naivní byly naše předešlé pokusy objasnit existenci a chod vesmíru jako jakéhosi gigantického věčného orloje, který pěkně tiká proto, že do sebe za-

padají nějaká ozubená kolečka. Existence a vývoj vesmíru nám dnes připadá snad ještě tajemnější než v době, kdy naši předkové věřili na bohy blesku, vod a sopek.

Troufám si proto tvrdit, že věřící přírodovědec může dnes svou víru v Boha opřít také o kvalifikovaný údiv nad podivuhodným řádem materiálního světa, jak to kdysi tak předvídavě a výstižně vyjádřil žalmista Páně: „Nebesa vypravují slávu Boha silného a dílo rukou jeho obloha zvěstuje“ (Ž 19,2). ...

Z knihy Jiří Grygar - věda a víra

Plnomocné odpustky v Roce víry

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry. Od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013 je mohou získat věřící, kteří splní obvyklé podmínky, tedy s upřímnou lítostí vyznají hříchy ve svátosti smíření, přistoupí k eucharistii a pomodlí se na úmysl Svatého otce.

Během celého Roku víry mohou věřící získat plno mocné odpustky, když navštíví nejméně tři přednášky o Druhém vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve.

Další příležitostí k získání těchto odpustků bude pouť do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrál-

ního chrámu nebo na místo k tomu zvlášť určenému místním biskupem. Tam je pak třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdržet k rozjímání, zakončeným modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.

Ve dnech k tomu zvlášť určených místním ordinářem lze také získat odpustky na jakémkoliv sakrálním místě, kde se věřící zúčastní eucharistie či modlitby Breviáře a vyzná svou víru. A konečně příležitostí k získání plno mocných odpustků v Roce víry může být též návštěva místa vlastního křtu a obnovení křestních slibů. (čbk)

CHRÁMOVÝM HUDEBNÍKŮM

Již šestým rokem vydává Společnost pro duchovní hudbu (SDH) zpravodaj Psalterium. Mnozí z vás ho znají. Časopis

se zaměřuje na teoretické otázky duchovní hudby, umění a kultury, přináší zprávy o dění, recenze, pozvánky a ohlasy. Kromě

tištěné verze, která vychází každé dva měsíce, je dostupný na internetu na adrese <http://zpravodaj.sdh.cz>.

SDH se snaží také prakticky pomáhat zpěvákům sbormistrům, varhaníkům, a proto pořádá každý rok letní školu duchovní hudby Convivium – letos bude 10. – 18. srpna v klášteře ve Vyšším Brodě. Zdá se nám to ale málo, jen jednou v roce se sejít, byť je to týden intenzivní práce.

Proto bychom se touto cestou chtěli zeptat těch, kdo se zabývají duchovní hudbou, zda by uvítali nějakou častější podporu – víkendový seminář pro sbormistry a zpěváky, pro varhaníky, hlasové poradenství, výběr repertoáru, poskytnutí not. Využili byste takovou nabídku? Prosíme vás, napište o svých zkušenostech pár řádek do naší redakce, abychom mohli připravit semináře podle toho, co by vám pomohlo v těžké, ale ve výsledku jistě ra-

dostné službě. V předposledním čísle tohoto roku si můžete přečíst odpověď paní Marie Nohynkové, sbormistrové ze Staré Boleslavi.

Obracíme se na vás také s prosbou, abyste nám do redakce posílali upozornění na to, co se chystá nebo co zajímavého v oblasti duchovní a liturgické hudby proběhlo ve vaší farnosti – ať už je to koncert, festival, seminář a podobně. Uvítáme vaše články a fotografie na adrese psalterium@sdh.cz (články ve formátu doc nebo rtf, obrázky jpg), za které předem děkujeme.

Koncerty duchovní hudby můžete také vkládat přímo na internet do Kalendáře akcí na adrese <http://res.claritatis.cz/kalendar-akci>.

S přáním všeho dobrého z redakce
Psalteria Jarmila Štogrová a Jiří Kub

INFORMACE – bude vás zajímat

235. výročí založení brněnské diecéze

Děkovné bohoslužbě při příležitosti 235. výročí založení brněnské diecéze bude v katedrále sv. Petra a Pavla ve středu **5. prosince 2012** v 17.30 hodin předsedat třináctý diecézní biskup brněnský Mons. Vojtěch Cikrle.

Brněnské biskupství bylo založeno bulou papeže Pia VI. dne 5. prosince 1777. Prvním brněnským biskupem byl jmenován hrabě Matyáš František Chorinský z Ledské.

Adventní gospels 2012

Adventní gospels 2012 v podání Stelly Jones a The Christmas Singers za-

zní v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně dne **22. prosince 2012** od 19.30 hodin.

Boskovice vzpomínají na kardinála Špidlíka výstavou

Boskovice. *Tematická výstava Muzea Boskovice nazvaná Vzpomínky na kardinála Špidlíka připomíná nejvýznamnějšího rodáka, který zemřel v roce 2010. Expozici tvoří fotografie, korespondence i dopisy lidí, kteří se s kardinálem setkali, informují stránky brněnského biskupství.*

Zájemci mohou výstavu navštívit denně (kromě pondělí) od 9.00 do 15.00 hodin, a to do 9. listopadu 2013. V jednom z nevyužitých sálů Muzea Boskovicka by v budoucnu měla vzniknout expozice Duchovní dědictví Boskovicka, jejíž významná část bude věnována právě kardinálu Špidlíkovi.

Své rodné město navštívil kardinál naposledy v roce 2004, a jak sám říkával, rád se sem vracel. Jezuitský kardinál Tomáš Špidlík (1919 -2010) byl teolog a jeden z největších znalců spirituality křesťanského Východu, významný představitel ekumenického úsilí a uznávaný reprezentant a propagátor české kultury, který celý svůj život zasvětil badatelskému úsilí na poli studia a praktické služby pro jednotu křesťanů. Zemřel 16. dubna 2010 v Římě a pohřben byl na Velehradě.

Převzato z www.jesuit.cz

Instalace probošta Význačné kolegiální kapituly u sv. Václava v Mikulově

Dle kán. 509 § 1 CIC jmenoval diecézní biskup brněnský Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle s platností od 1. 11. 2012 proboštem Význačné kolegiální kapituly u sv. Václava v Mikulově R. D. Mgr. Pavla Pacnera, faráře ve farnosti u kostela sv.

Václava v Mikulově. Nový probošt bude uveden do služby 1. neděli adventní **2. 12. 2012** v 10 hodin při mši svaté v kostele sv. Václava v Mikulově. Všichni jste srdečně zváni.

Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Brně 2013

Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Brně proběhne dne **5. února 2013** od 9.30 do 17.30 hodin. Bližší informace najdou zájemci na www.bigy.cz

Výstava betlémů

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce se pořádá ve dnech 2. 12. 2012 až 13. 1. 2013 výstava betlémů a vánočních pohlednic. Výstava bude zahájena v sobotu 1. 12. v 17h 1. adventním koncertem v podání souboru Capella Regia Praha pod vedením Roberta Huga.

Výstava je otevřena vždy **v sobotu** 14-17h; **neděle a svátky** 9.30-11.30h a 14-17 h; 27. - 28. 12. 14-16 h; 24. a 31. 12. 14-16 h. **V pondělí až pátek** je výstava přístupná jen po předchozí dohodě s p. Valenou na tel: 732 838 875.. Během výstavy bude možno zakoupit vánoční pohlednice, betlémy, kalendáře, puzzle a CD. Více na <http://www.farnostlouka.cz>.

SETKÁNÍ REDAKTORŮ NA PETROVĚ

V chladném sobotním dopoledni 3. listopadu mířily kroky redaktorů farních časopisů brněnské diecéze do katedrály na Petrově, aby v kapli Zvěstování při mši svaté, celebrowané otcem biskupem Vojtěchem započali další ze svých

setkání. Otec biskup připomněl především svatého Františka Saleského, patrona spisovatelů a jeho cestu. František žil v období, kdy část církve hodně zdůrazňovala předurčenost Bohem ke spáse a k zavržení, což František velmi těžko při-

jímal. Nakonec našel řešení: I kdybych byl zavržený, nic nezabrání mé lásce k Bohu. Stal se mostem mezi lidmi, dokázal spojovat svou mírností, protože se dokázal zřít sám sebe a přijímat vůli Boží.

Setkání pokračovalo v sále biskupství a znovu se naskytla možnost modlitby, právě v poledne. O. Vojtěch nabídl přítomným, aby se tuto modlitbu modlili se zavřenýma očima a mohli tak prostřednictvím srdce vstoupit do příběhu zvěstování. Aby se nám postoj izraelské dívky zalíbil, aby se stal i naším postojem.

P. Roman Kubín za pastorační středisko informoval o připravovaném vánočním projektu a pak již nastal čas na občerstvení, vzájemná setkání redaktorů i předání zkušeností a poté hlavní bod programu, rozhovor s o. Vojtěchem, který byl vedený formou napsaných otázek (redaktoři tak měli více odvahy), na které postupně odpovídal.

Diecéze nemá v úmyslu vydávat diecézní časopis, protože čerpá ze zkušeností jiných a právě tvorba farních časopisů míří ke konkrétním cílovým skupinám, stejně jako časopis pro mládež a další, kdežto diecézní časopis by neměl takové zaměření a oslovoval by sice všechny, ale zároveň nikoho.

Jako úvahu k zamyšlení nabídl setkání Ježíše se Zacheem, kolik z nás by se radovalo, že se Ježíšovi podařilo oslovit i takového člověka. Ale právě farní časopi-

sy mají být otevřené i pro hledající a lidi vně farnost, kteří jen zavítají do kostela.

Jsme součástí těla církve a ze všeho, co se povede, by měla mít celá církev užitek i radost.

Sílu ke službě čerpá o. biskup z modliteb, svátostí a modliteb lidí, kteří se za něj modlí a všem těmto lidem zároveň děkuje. Děkuje i za každý autentický život s Kristem, kdy lidé tak odevzdávají do pokladu církve, abychom z něj všichni čerpali. Kdyby viditelně potkal Ježíše, řekl by mu: „Díky, že můžu jít s Tebou, že mi ukazuješ cestu, že mě držíš nad vodou, že mě posiluješ. Díky.“

Z mnoha možností nabízených životem vybírat, jako když Petr říká: „Pane, ke komu bychom šli...“

Když se člověk stává knězem, domnívá se, že 99 procent rozhodnutí je jeho a to jedno procento Boží. Po letech vidí, že to bylo opačně a 99 procent od Boha dostal skrze rodiče, svátosti, modlitbu, je to milost i když zároveň svobodné rozhodnutí.

V diecézi vychází kolem čtyřiceti farních časopisů, poslední dobou počet klesá. Je dobré, když se drží, obnovuje se po zrušení těžko.

Beseda byla zakončena spontánním potleskem, autogramiádou a závěrečným rozloučením, kdy se ani nechtělo věřit, že čas setkání tak rychle uplynul.

Někteří z redaktorů využili možnosti vystoupat na věž katedrály a vidět Brno z jiné perspektivy a navštívit diecézní muzeum, po prohlídce již jen těšení na příští setkání za rok.

reportáž Jarky Cýrusové ze „Srdíčka“ Brna-Husovic (redakčně kráceno)

VÝROČÍ

O. STANISLAV KRÁTKÝ

mikulovský probošt by se dožil devadesáti let

Probošt Stanislav Krátký se narodil 11. listopadu 1922 v Brně, na kněze byl vysvěcen 5. července 1946 v Brně.

Jako kněz působil nejprve jako kooperátor v Žarošicích, v Brně-Řečkovících a v Brně-Husovicích, od roku 1956 jako administrátor v Žeroticích.

V 1958 byl odsouzen a vězněn ve Valdicích. Po amnestii v roce 1960 pracoval v civilních zaměstnáních u Pozemních staveb Brno.

Po získání státního souhlasu v roce 1968 krátce působil jako administrátor v Mutěnicích, po té deset let jako farář v Kunštátě na Moravě a přes dvacet let v Hrádku u Znojma, Valtrovicích a Dyjákovících.

Dne 10. dubna 1999 byl jmenován proboštem Význačné kolegiální kapituly u

sv. Václava v Mikulově na Moravě a současně farářem u sv. Václava a excurrendo administrátorem u sv. Jana v Mikulově.

Probošt Stanislav Krátký patřil k významným osobnostem skryté církve. V roce 2007 byl oceněn cenou Jihomoravského kraje za přínos výchově mládeže a za osobní statečnost v období komunismu. V témže roce mu brněnský biskup Vojtěch Cikrle při příležitosti 230. výročí založení brněnské diecéze udělil za obětavou kněžskou službu medaili sv. Petra a Pavla.

Probošt Stanislav Krátký zemřel 13. listopadu 2010 v Domě Matky Rosy v Rajhradě u Brna.. Uložen je kanovnícké hrobce v Mikulově na Moravě na místním hřbitově.

Převzato z Internetu

POUŤ KE SVATÉ ANEŽCE

Pouť ke svaté Anežce se konala v Hrádku u Znojma v sobotu 10. listopadu. Celá pouť začala mší svatou, kterou sloužili otec Pavel Sobotka s otcem Jindřichem a otcem Danielem. Po jejím skončení jsme všichni šli ke kapličky Svaté Anežky, kde jsme měli krátkou pobožnost. Potom jsme šli na faru, kde bylo nachystané bohaté občerstvení. Po té začaly hry pro děti, kde šlo o to, že každý musel splnit úkol. Např. u sv. Jana se zavázaly oči a podle tikotu hodin se musel dopravit na určené místo. Zde jsme si vyzkoušeli jaké to je nevidět a zároveň naslouchat. U

sv. Petra se musel najít správný klíč k sakristii. U hrobu Lazara se musel vyluštit zašifrovaný vzkaz – „Lazare, pojď ven.“. U celníka Matouše jsme počítali mince. U celníka Zachea jsme si měli vy-

táhnout kartu, kde byly úkoly (např. dřepy, nebo běhat okolo rotundy) a s tím si měli vytáhnout další kartičku, ale tentokrát s číslem a to číslo se vynásobilo čtyřmi. Celník Zacheus totiž řekl, že všechny své hříchy čtyřnásobně splatí. Celkem bylo sedm stanovišť. Až jsme měli všechno splněné, mohli jsme si jít pro

odměnu. Pak jsme se znovu posilnili. Zákusků bylo dostatek a byly vynikající. Zahřáli jsme se opět teplým čajem a pomalu se rozcházeli domů. Prožili jsme krásnou sobotu se sv. Anežkou.

Tadeáš Šalomon

POTÁBOROVÉ SETKÁNÍ

O podzimních prázdninách jsem jel na faru v Prosiměřicích na potáborové setkání. Jel jsem tam s Alešem a Luděkem. Setkali jsme se tam zase s kamarády

z letního tábora. Hry byly nejlepší, fotky taky, a večerní hra byla dobrá. Otec Da-

niel nám rozdával dolary, když jsme splnili nějaký úkol. Stříleli jsme vzduchovkou a já jsem trefil prase doprostřed. Terč byl totiž ve tvaru prasete. Házele jsme šipkami. Ne po sobě, ale taky na terč. Chodili jsme na chůdách a já jsem spadl, ale dolar jsem dostal. Hráli jsme tam spoustu a spoustu dalších her, už si nevzpomenu jaké. Večer bylo promítání fotek z tábora u Hodova. Dost jsme se nasmáli. Spát jsme šli až ráno. Domů jsme přijeli po obědě a moc se mi tam líbilo.

(tábor byl pořádaný farností Přímětice s podporou Kolpingovy rodiny Přímětice)

Jakub Šalomon, Mramotice

VÁNOCE ANEB ŠTĚSTÍ SPOLEČNÉ PROŽÍVANÉ RADOSTI

Ve svém životě jsem prožil jedny Vánoce, které pro mě mají větší význam než všechny ostatní. Byly to Vánoce, které rozhodly o celém mém životě, Vánoce roku 1942.

Můj otec byl ve válce, ale náš domácí, který bydlel v přízemí, se vrátil na svátky z fronty. Vzpomínám si, jak jsem na Štědrý večer slyšel zvonit zvony, a

maminka mi řekla: „Přišel Ježíšek.“ A já se dodnes vidím, jak běžím dolů po ztemnělém schodišti. "Běžím" je asi příliš silné slovo. Měl jsem tehdy teprve dva a půl roku a každý schod jsem musel překonávat zvlášť.

Když jsem přišel dolů, otevřely se přede mnou dveře do obývacího pokoje. Za nimi byla tma, ale pak jsem spatřil jedličku s hořícími svíčkami. A pod stromeč-

kem jsem našel ve zlaté síťce tři kostky ze stavebnice polepené ze všech stran obrázky. Byl jsem radostí jako zmámený. Začal jsem ty kostky prstíky vytahovat ze síťky. Přitom jsem se otočil a spatřil jsem za sebou stát toho muže, našeho domácího, který zářil štěstím. Byl šťastný, že mám radost. Jeho radost mu doslova vyzařovala z očí. Krátce nato padl. Jeho rozzářený obličej však vidím dodnes. Tehdy jsem se naučil, že jednou z největších radostí je udělat radost druhým.

Nadílkou však pro mě tento Štědrý večer ještě neskončil. Maminka mě potom vzala na půlnoční, postavila si mě, malého špunta, před sebe na lavici a pevně mě držela. A já jsem v ohromeném úžasu naslouchal zpěvu, vdechoval vůni kadidla a radoval se ze světla svíček. Všechno to, co

se kolem mě dělo a co jsem vnímal svýma očima a ušima, bylo pro mě úžasně krásné. Dodnes pro to nenalézám slov.

Od té doby si mě církve získala. Po celý život mám spojeno s náboženstvím něco krásného. Církve pro mě byla a je místem, kde se slaví, kde člověk vnímá radost a může dát průchod své vděčnosti. A já jsem vděčný – nejen své mamince, že mě po té nadílce nedala hned spát. Jsem totiž pevně přesvědčen, že dnešní děti, které něco takového prožijí, nebudou reagovat jinak než tehdy já. Proto bych si přál, abyste svým dětem toto štěstí dopřáli. Dovolte jim, aby mohly zakusit křesťanství jakožto náboženství radosti.

Z knihy N. Wolfa Prokletý mobil

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok.**

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 1. 12. **první sobota** – v Hl. Mašůvkách měsíční pouť v 17 h. Mši sv. celebruje novokněz P. Kubeš. Autobus v 16 h ze Znojma.

- 1. 12. v 17h v Louce 1. adventní koncert – Robert Hugo a členové souboru Capella Regia Praha.

- 2. 12. **1. adventní neděle – svěcení adventních věnců**

- v 16,30 h **zahájení Znojmského Adventu** na nám. TGM; v 17,15 h **zpívané nešpory** v kostele sv. Mikuláše.

- 2. 12. v 14 h v Příměticích a v 16 h v Kuchařovicích **Mikulášská besídka.**

- 6. 12. **sv. Mikuláše, hlavního patrona města**; mše sv. v kostele sv. Mikuláše v 9 h při kněžské rekolekce; v 17 h P. Jan Krbec, Mikuláš pro děti v kostele.

- 7. 12. **První pátek** – v 8 a 17 h mše sv. u sv. Jana Křtitele; adorace – výstav Nejsvětější svátosti a sv. zpověď od 14 h.

- 8. 12. o **Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie** bude v kostele sv. Kříže mše svatá navíc také v **10** hodin. Ostatní mše sv. jako ve všední den. V kostele sv. Jana Kř. mše sv. v 8 h.

- 8. 12. v 17h v Louce 2. adventní koncert – Mistři českého baroka a klasicismu – Tomáš Thon

- 9. 12. v 15,30 h sv. Mikuláše **zpívané nešpory** a požehnání, v 16,15 h na faře **přednáška P. Marka Váchy** – Příběhy knihy Geneze.

- 14. 12. v 17 h **mše sv. pro děti** v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů.

- 15. 12. v 16h v Louce 3. adventní koncert – Gospel Port

- 16. 12. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli**; pěší z Kraví hory ve 14 h.

- 16. 12. v 17,15 h u sv. Mikuláše **zpívané nešpory** a požehnání

- 18. 12. v 18 h u sv. Mikuláše **adventní koncert** Sdružení V. Novák.

- 22. 12. v 17h v Louce 4. adventní koncert – Znojmské žestě a hudebníci z Louky.

- 22. 12. v 19 hod **adventní koncert** skupiny Květinka u sv. Mikuláše.

- 23. 12. v **17 hod přivítání Betlémského světla ve Znojmě** na Horním náměstí, pak průvod na náměstí TGM a malý živý Betlém u sv. Jana Kř. u kapucínského kostela. Vzít sebou lampičky a zvonky. V **Příměticích** v 19 h u misijního kříže u školy; dále bude Betlémské světlo v předsíni kostela.

- 25. 12. v 18 h u sv. Mikuláše koncert **Rybova mše** – V. Novák.

- 27. 12. v 17 h **koncert folkové skupiny** Kdousovska schola v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů.

- 30. 12. svátek Svaté Rodiny – **obnova manželských slibů.**

NOVÝ ROK 2013

- 3. 1. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.
- 4. 1. **první pátek** od 15 h adorace a sv. zpověď U SV. Jana Kř. v kapucínském kostele.
- 5. 1. **první sobota** v 17 h měsíční pouť v Hl. Mašůvkách; autobus ze Znojma v 16 h.
- 6. 1. **Zjevení Páně** mše sv. jako v neděli se svěcením vody, křídly a kadidla a zbožných předmětů.
- 13. 1. **Křtu Páně** – mše sv. jako v neděli; **končí vánoční doba.**

Od 1. prosince v **Louce** vždy v sobotu před adventní nedělí budou opět pravidelné **adventní koncerty**, zároveň také tradiční **výstava betlémů**. V době adventní pak od pondělka do soboty vždy v 6.30 h budou v louckém kostele v kapli sv. Norberta **adventní ranní mše sv. – roráty**. V sobotu v latinském jazyce. Všichni jsou zváni.

Betlém v kostele sv. Mikuláše přístupný denně 9,00 – 19,00 h.

Pořad svátečních bohoslužeb o vánocích

K o s t e l :	24.12.	25.12.	26.12.	31.12.	1.1.
sv. Mikuláš	15.00 pro děti 24.00	9.00	9.00	15.00	9.00
sv. Kříž u dominikánů	7.00*	7.00* 8.00 10.00 18.00	7.00* 8.00 10.00 18.00	7.00* 17.00	7.00* 8.00 10.00 18.00
sv. Alžběta		11.00	11.00		11.00
sv. Václav v Louce	21.00	8.00	8.00	16.00	8.00
sv. Markéta – Přímětice	22.00	9.30	9.30	17.30 23.30 adorace	9.30
Kuchařovice	16.00 dětská	8.00	8.00	14.30 adorace	8.00
Mramotice	-	11.00	11.00	15.15 adorace	11.00
Citonice	20.00	11.00	11.00	16.00	11.00
sv. Hippolyt - Hradiště	22.00	10.30	10.30	10.30	10.30

* v kapli mnišek dominikánek

• Farnosti, spravované z Louky:

24.12. na Štědrý den: mše sv.: **Hnanice** - 16.00 h, **Konice** - 21.30 h, **Havraníky** - 23.00 h, **Šatov** - 24.00 h. V další dny pak bude program jako obvykle: 25. 12., 26. 12. a 1. 1. - jako v neděli.

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI

U sv. Jana Kř. – u kapucínů: středa **19. 12.** až pátek **21.12.** od 15 do 17 h;

U sv. Kříže: čtvrtek **20.12.** – 16 - 18 h; pátek **21.12.** – 15 - 18 h; sobota **22.12.** – 14 - 18 h;

U sv. Václava v Louce: středa **19. 12.** od 17 h

U sv. Hippolyta na Hradišti: neděle **18. 12.** od 17 h do 18 h

U sv. Markéty v Příměticích: neděle **16. 12.** 18.30 – 20.00 h a ve všední den přede mší svatou

U sv. Floriána v Kuchařovicích: čtvrtek **20. 12.** 16 – 17 h

U P. Marie Bolesné v Mramotících: středa **19. 12.** po mši svaté 17:30 – 18:30 h

U sv. Jana a Pavla v Citonicích: **14. 12.** 15:30 – 16:30 a **21. 12.** 15:30 – 16:30 h

Pravidelné bohoslužby na Hradišti

- neděle 10,30 h
- pátek 8,00 h

Adventní koncerty ve Znojmě

- **v Louce v kostele sv. Václava**
 - 1. 12. v 17 h v Louce **1. adventní koncert** – Robert Hugo a členové souboru Capella Regia Praha
 - 8. 12. v 17 h v Louce **2. adventní koncert** – Mistři českého baroka a klasicismu – Tomáš Thon
 - 15. 12. v 16 h v Louce **3. adventní koncert** – Gospel Port
 - 22. 12. v 17 h v Louce **4. adventní koncert** – Znojmské žestě a hudebníci z Louky

- **u sv. Mikuláše**
 - 18. 12. v 18 h **adventní koncert** Sdružení V. Novák
 - 22. 12. v 19 h **adventní koncert** skupiny Květinka
 - 27. 12. v 18 h koncert **Rybova mše** – V. Novák
- **u sv. Jana Kř. u kapucínů**
 - 27. 12. v 17 h **koncert folkové skupiny** Kdousovska schola

Zpívejte Hospodinu píseň novu, - neboť učinil podivuhodné věci. - Vítězství je dílem jeho pravice, - jeho svatého ramene.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.

Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk Tiskárna Wega, Znojmo